

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר להם: מפני מה אתם מכניסין ראשי בין שני הרים גדולים, בין שתי מחלוקות גדולות בין ב"ש ובין ב"ה? מתיירא אני שמא ירוצו גלגלתן אבל אני מעיד לכם, על שתי משפחות גדולות שהיו בירושלים, משפחת בית צבועים מכן עכמאי ומשפחת בית קופאי מכן מקושש, שהם בני צרות, ומהם כהנים גדולים ושמשו על גבי המזבח.	אמר להם: [רבי יהושע]											טו.
אי אמרת בשלמא עשו, היינו דקאמר מתיירא אני, אלא אי אמרת לא עשו, אמאי קאמר מתיירא אני?												טו.
ונהי נמי דעשו, מאי מתיירא אני?												טו.
אין ממזר אלא מחייבי מיתות בית דין	הא אמר ר' יהושע:											טו.
נהי נמי דממזר לא הוי, פגום מיהו הוי, מק"ו מאלמנה: מה אלמנה שאין איסורה נוהג בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל כו'.												טו.
קבעו מינה צרות, וקפשיט ליה בני צרות												טו.
תיתי קא בעי מיניה: צרות, מאי? ואם תמצוי לומר צרות כבית הלל, בני צרות דבית הלל לב"ש, מהו?												טו.
למאי נפקא מינה?												טו.
למיפשט ולד מחזיר גרושתו לבית הלל, מי קאמרינן קל וחומר: ומה אלמנה לכהן גדול שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום, או דלמא איכא למיפרך: מה לאלמנה שהיא עצמה מתחללת? ואמר להו: צרות - מתיירא אני, בני צרות - אני מעיד לכם.												טו.
בימי רבי דוסא בן הרכינס הותרה צרת הבת לאחין	ת"ש:											טז.
שמע מינה: עשו, שמע מינה.												טז.
בימי רבי דוסא בן הרכינס התירו צרת הבת לאחין, והיה הדבר קשה לחכמים, מפני שחכם גדול היה, ועיניו קמו מלבא לבית המדרש. אמרו מי ילך ויודיעו? אמר להן רבי יהושע: אני אלך. ואחריו מי? רבי אלעזר בן עזריה. ואחריו מי? ר"ע. הלכו ועמדו על פתח ביתו. נכנסה שפחתו, אמרה לו: רבי, חכמי ישראל באין אצלך, אמר לה: יכנסו, ונכנסו.	גופא:											טז.
תפסו לרבי יהושע והושיבו על מטה של זהב.												טז.
רבי, אמור לתלמידך אחר וישב	א"ל: [רבי יהושע]											טז.
מי הוא? רבי אלעזר בן עזריה. אמר: ויש לו בן לעזריה חבירנו? קרא עליו המקרא הזה: (תהלים ל"ז) נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם	אמר לו: [רבי דוסא בן הרכינס]											טז.
תפסו והושיבו על מטה של זהב.												טז.
רבי, אמור לתלמידך אחר וישב	א"ל: [רבי אלעזר בן עזריה]											טז.
ומי הוא? עקיבא בן יוסף. א"ל: אתה הוא עקיבא בן יוסף, ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו? שב, בני, שב, כמותך ירבו בישראל.	א"ל: [רבי דוסא בן הרכינס]											טז.
התחילו מסבבים אותו בהלכות, עד שהגיעו לצרת הבת.												טז.
צרת הבת, מהו?	אמרו ליה:											טז.
מחלוקת בית שמאי ובית הלל.	אמר להן: [רבי דוסא בן הרכינס]											טז.
הלכה כדברי מי?												טז.
הלכה כבית הלל.	אמר להן: [רבי דוסא בן הרכינס]											טז.
אמרו ליה, והלא משמך אמרו: הלכה כבית שמאי	אמרו ליה:											טז.
דוסא שמעתם, או בן הרכינס שמעתם?	אמר להם: [רבי דוסא בן הרכינס]											טז.
חיי רבי, סתם שמענו.	אמרו ליה:											טז.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר להם: אח קטן יש לי, בכור שטן הוא, ויונתן שמו, והוא מתלמידי שמאי, והזהרו שלא יקפח אתכם בהלכות, לפי שיש עמו שלש מאות תשובות בצרת הבת שהיא מותרת, אבל מעיד אני עלי שמים וארץ, שעל מדוכה זו ישב חגי הנביא, ואמר שלשה דברים: צרת הבת אסורה, עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית, ומקבלים גרים מן הקרדוין ומן התרמודים.	אמר להם: [רבי דוסא בן הרכינס]											◊	
כשנכנסו, נכנסו בפתח אחד, כשיצאו, יצאו בשלשה פתחים. פגע בו בר"ע, אקשי ליה ואוקמיה.	תנא:												◊
אתה הוא עקיבא, ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו? אשריך שזכית לשם, ועדיין לא הגעת לרועי בקך ואפילו לרועי צאן	אמר לו: [יונתן] אמר לו רבי עקיבא:												◊
עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית													◊ <
הרבה כרכים כבשו עולי מצרים ולא כבשו עולי בבל, וקדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא, והניחום כדי שיסמכו עליהן עניים בשביעית.	דאמר מר:												◊
ומקבלים גרים מן הקרדוים והתרמודים.													◊ <
איני?													⚡
אין מקבלים גרים מן הקרדוים	והא תני רמי בר יהזקאל:												⚡ ◊
קרתוים אתמר, כדאמרי אינשי: קרתוים פסולים.	רב אשי:												⚡ ◊
אין מקבלים גרים מן הקרתוים	ואיכא דאמרי, תני רמי בר יהזקאל:												⚡ ◊
מאי לאו היינו קרתוים היינו קרדוים													⚡
לא, קרתווי לחוד, וקרדווי לחוד, כדאמרי אינשי: קרתווי פסילי.	רב אשי:												⚡ ◊
אין מקבלים גרים מן התרמודים.	רבי יוחנן וסביא דאמרי תרויהו:												⚡ ◊
ומי אמר ר' יוחנן הכי?													⚡
כל הכתמים הבאים מן הרקם - טהורים	והתנן: [ת"ק]												⚡ ◊
מטמא, מפני שהם גרים וטועים	רבי יהודה:												⚡ ◊
מבין העובדי כוכבים - טהורים													⚡
והוינן בה, קפסיק ותני מבין העובדי כוכבים, ואפי' מן תרמוד													⚡ ◊
זאת אומרת: מקבלין גרים מתרמוד	ואמר רבי יוחנן												⚡ ◊
וכי תימא, זאת ולא ס"ל													⚡
הלכה כסתם משנה	והא אמר רבי יוחנן:												⚡
אמוראי נינהו ואליבא דר' יוחנן.													⚡ ◊
מתרמוד מאי טעמא לא?													⚡ ◊
פלגי בה יוחנן וסביא:													⚡
משום עבדי שלמה	חד: [רבי יוחנן/סביא]												⚡ ◊
משום בנות ירושלים.	וחד: [רבי יוחנן/סביא]												⚡ ◊
בשלמא למ"ד משום עבדי שלמה, קסבר: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר, לא לא למ"ד משום בנות ירושלים, מאי היא?													⚡
פליגי בה רב יוסף ורבנן, ותרוייהו משמיה דרבה בר בר חנה,													⚡
תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי קשתווי	חד: [רב יוסף/רבנן]												⚡ ◊
תריסר אלפי גברי ומנייהו שיתא אלפי קשתווי	וחד: [רב יוסף/רבנן]												⚡ ◊

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראייה
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל, הכל נפנו על כסף וזהב, והם נפנו על בנות ירושלים, שנאמר: (איכה ה') נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה.												!	◇	טז.
פסוק זה שר העולם אמרו: (תהלים ל"ז) נער הייתי גם זקנתי - מאן אמריה? אילימא קודשא בריך הוא, מי איכא זקנה קמיה? ואלא דוד אמריה, מי קשיש כולי האי? אלא ש"מ: שר העולם אמרו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■	◇	טז.
מאי דכתיב: (איכה א') ידו פרש צר על כל מחמדיה? זה עמון ומואב, בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל, הכל נפנו על כסף וזהב, והם נפנו על ס"ת, אמרו: זה שכתוב בו (דברים כ"ג) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה', ישרף באש.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■	◇	טז.
(איכה א') צוה ה' ליעקב סביביו צרו - אמר רב: כגון הומניא לפום נהרא.	[רב]											■	◇	טז.
עובד כוכבים שקידש בזמן הזה - חוששין לקדושין, שמא מעשרת השבטים הוא.	רב יהודה א"ר אסי:												■	טז.
והא כל דפריש מרובא פריש													⚡	טז.
בדוכתא דקביעי'													!	טז.
(מלכים ב' י"ח) וינחם בלחלח ובחבור נהר גזון וערי מדי, חלח - זה חלזון, וחבור - זו חדייב, נהר גזון - זו גינזק, וערי מדי - זו חמדן וחברותיה	דאמר רבי אבא בר כהנא:												■	טז.
זו ניהר וחברותיה	ואמרי לה:												■	יז.
חברותיה מאן?													^	יז.
כך מושכי, חידקי, דומקיא	שמואל:												!	יז.
וכולן לפסול.	רבי יוחנן:												■	יז.
כי אמריתיה קמיה דשמואל													○	יז.
בנך הבא מן ישראלית קרוי בנך, ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה.	א"ל: [שמואל]												■	יז.
והאיכא בנות													⚡	יז.
ש"מ: בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך	ואמר רבינא												⚡	יז.
גמירי, דבנתא דההוא דרא איצטרווי אצטרו.													!	יז.
כי אמריתיה קמיה דשמואל	איכא דאמרי:												○	יז.
לא זזו משם עד שעשאו עובדי כוכבים גמורים, שנאמר: (הושע ה') בה' בגדו כי בנים זרים ילדו.	א"ל: [שמואל]												■	יז.
עתידין ישראל דעבדי יומא טבא כי חרבי תרמוד.	יתיב רב יוסף אחוריה דרב כהנא ויתיב רב כהנא קמיה דרב יהודה, ויתיב וקאמר:												■	יז.
והא חריב													⚡	יז.
ההיא - תמוד הוא.													!	יז.
היינו תרמוד היינו תמוד, אכפולי הוא דמכפל, חריב מהאי גיסא אותיב מהאי גיסא, ואי חריב מהאי גיסא אותיב מהאי גיסא.	רב אשי:												!	יז.
יתיב רב המנונא קמיה דעולא וקא הוי בשמעתא													○	יז.
מה גברא ומה גברא אי לאו דהרפניא מאתיה	[עולא]												○	יז.
אכסיף.	[רב המנונא]												○	יז.
כסף גלגלתא להיכא יחבת?	א"ל: [עולא]												^	יז.
לפום נהרא	א"ל: [רב המנונא]												!	יז.
א"כ מפום נהרא את.	א"ל: [עולא]												!	יז.
מאי הרפניא?													^	יז.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
הר שהכל - פנין בו.	ר' זירא:										◊	ז.
כל שאין מכיר משפחתו ושבתו נפנה לשם.	במתניתא תנא:										◊	ז.
והיא עמוקה משאול, שנאמר: (הושע י"ג) מיד שאול אפדם ממות אגאלם, ואילו פסול דידהו לית להו תקנתא.	רבא:										◊	ז.
פסולי דהרפניא - משום פסולי דמישון, ופסולי דמישון - משום פסולי דתרמוד, פסולי דתרמוד - משום עבדי שלמה. והיינו דאמרי אינשי: קבא רבא וקבא זוטא מיגנדר ואזיל לשאול, ומשאול לתרמוד, ומתרמוד למישון, וממישון להרפניא.											◊	ז.
הדרן עלך חמש עשרה נשים.											◊	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-כיצד		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
כיצד אשת אחיו שלא היה בעולמו? שני אחים ומת אחד מהן, ונולד להן אח, ואח"כ ייבם השני את אשת אחיו ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, והשניה - משום צרתה.														■	יד
עשה בה מאמר ומת - שניה חולצת ולא מתייבמת.														■	יד
מאן דתני ראשונה - לא משתבש, מאן דתני שניה - לא משתבש	רב נחמן:													◊	יד
מאן דתני ראשונה לא משתבש, מאי ראשונה? ראשונה לנפילה														■	יד
ומאן דתני שניה לא משתבש, מאי שניה? שניה לנשואין.														■	יד
מי לא עסקינן דיבם ואח"כ כנס?														◊	יד
אלא מאי שניה? שניה בנשואין.														■	יד
אשת אחיו שלא היה בעולמו היכא כתיבא?														◊	יד
אמר קרא: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו - שהיתה להם ישיבה אחת בעולם, פרט לאשת אחיו שלא היה בעולמו, יחדו - מיוחדים בנחלה, פרט לאחיו מן האם.	רב יהודה אמר רב:													!	יד
אחין מן האב יליף אחוה אחוה מבני יעקב, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם.	רבה:													■	יד
ולילף אחוה אחוה מעריות														◊	יד
דנין אחים מאחים, ואין דנין אחים מאחין.														!	יד
מאי נפקא מינה?														◊	יד
(ויקרא י"ד) ושב הכהן (ויקרא י"ד) ובא הכהן - זו היא שיבה זו היא ביאה	הא תנא דבי רבי ישמעאל:													■	יד
ה"מ היכא דליכא מידי דדמי ליה, אבל היכא דאיכא מידי דדמי ליה, מדדמי ליה ילפינן.														!	יד
ולילף אחוה אחוה מלוט, דכתיב: (בראשית י"ג) כי אנשים אחים אנהנו														◊	יד
מסתברא מבני יעקב הוה ליה למילף, משום דמפני, מדהוה ליה למכתב שנים עשר עבדיך בני אבינו, וכתיב אחים, ש"מ לאפנויי.														!	יד
ואיצטריך למכתב אחים, ואיצטריך למכתב יחדו, דאי כתב רחמנא אחים, ה"א לילף אחוה אחוה מלוט, וכי תימא לא מפני, לאיי, אפנויי מפני, מדהוה ליה למכתב רעים וכתיב אחים - שמע מינה לאפנויי, כתב רחמנא יחדו - המיוחדים בנחלה, ואי כתב רחמנא יחדו, הוה אמינא דמייחדי באבא ובאמא, צריכא.														■	יד
והא מהיכא תיתי? יבום בנחלה תלא רחמנא, ונחלה מן האב ולא מן האם היא														◊	יד
איצטריך, סד"א הואיל וחידוש הוא, דקמשתרי ערוה גביה, אימא עד דמייחדי באבא ובאמא, צריכא.														!	יד
שומרת יבם שמתה - מותר באמה.	רב הונא אמר רב:													◊	יד
אין זיקה.	אלמא קסברי: [רב הונא אמר רב]													■	יד
וליא: הלכה כדברי האומר אין זיקה														◊	יד
אי הוה אמר הכי, ה"א הנ"מ בתרי, אבל בחד יש זיקה.														!	יד
וליא: הלכה כדברי האומר אין זיקה אפי' בחד														◊	יד
אי אמר הכי, הוה אמינא אפילו מחיים, קמשמע לן. לאחר מיתה אין מחיים לא, משום דאסור לבטל מצות יבמין.														!	יד
יבמתו שמתה - מותר באחותה	תנן:													■	יד
באחותה אין, באמה לא														◊	יד
הוא הדין דאפילו באמה, ואידי דתנא רישא אשתו שמתה - מותר באחותה, באחותה אין, אבל באמה לא, דהוויא לה איסורא דאורייתא, תנא נמי סיפא מותר באחותה.														!	יד
שומרת יבם שמתה - אסור באמה.	רב יהודה:													◊	יד

statement- מימרא ■
challenge- קושיא ⚡
question- שאלה ^
answer- תירוץ !
proof- ראיה ■

disputants- חולקים ♦
central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת <
מעשה- story O

מקרא- key:

יבמות-כיצד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יש זיקה.	אלמא קסבר: [רב יהודה]										■	◊	יז:
וליא: הלכה כדברי האומר יש זיקה											⚡		יז:
אי הוה אמר הכי, הוה אמינא הנ"מ בחד, אבל בתרי אין זיקה.											!		יז:
והא כי פליגי - בתרי פליגי											⚡		יז:
אלא, אי אמר הכי, הוה אמינא מחיים, אבל לאחר מיתה פקעה לה זיקה, קמ"ל, דזיקה בכדי לא פקעה.											!		יז:
לימא מסייע ליה:											■		ית.
יבמתו שמתה - מותר באחותה	[תנן]										■	◊	ית.
באחותה אין, באמה לא											■		ית.
ה"ה דאפ"ל באמה, ואיידי דתנא רישא אשתו שמתה - מותר באחותה, דוקא באחותה, אבל באמה לא, דהוויא לה איסורא דאורייתא, תנא נמי סיפא מותר באחותה.											⚡	◊	ית.
עשה בה מאמר ומת - שניה חולצת ולא מתייבמת	מתיב רב הונא בר חייא:										⚡	◊	ית.
טעמא דעבד בה מאמר, הא לא עבד בה מאמר - שניה נמי יבומי מייבמה, ואי אמרת יש זיקה, הוויא לה צרת אשת אחיו שלא היה בעולמו בזיקה											⚡	◊	ית.
הוא הדין דאע"ג דלא עבד בה מאמר - שניה מחלץ חלצה, יבומי לא מייבמה, והא דקתני מאמר? לאפוקי מב"ש	רבה:										!	◊	ית.
מאמר קונה קנין גמור	דאמרי: [ב"ש]										!	◊	ית.
קמ"ל.											!		ית.
שני אחין בעולם אחד ומת אחד מהן בלא ולד, ועמד השני הזה לעשות מאמר ביבמתו, ולא הספיק לעשות בה מאמר עד שנוולד לו אח ומת, הראשונה - יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, ושניה - או חולצת או מתייבמת	איתיביה אביי:										⚡	◊	ית.
ואי אמרת יש זיקה, הוויא לה צרת אשת אחיו שלא היה בעולמו בזיקה											⚡	◊	ית.
הא מני? ר"מ היא											!		ית.
אין זיקה.	דאמר: [ר"מ]										■	!	ית.
ומי סבירא ליה לרבי מאיר אין זיקה?											⚡		ית.
ארבעה אחים, שנים מהן נשואים שתי אחיות, ומתו הנשואין האחיות - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות	והתנן:										⚡	◊	ית.
ואי ס"ד סבר ר"מ אין זיקה, הני מתרי בתי קאתיין, האי לייבם חדא והאי לייבם חדא											⚡	◊	ית.
לעולם אין זיקה, משום דקסבר: [ר"מ] אסור לבטל מצות יבמין, דדלמא אדמייבם חד מיית אידך, וקא בטלת מצות יבמין.											!	◊	ית.
ואי אין זיקה, תיבטל, דהא ר"ג אמר: אין זיקה, ומותר לבטל מצות יבמין											⚡		ית.
אם מאנה - מאנה, ואם לא מאנה - תמתין עד שתגדיל, ותצא הלזו משום אשות אשה	דתנן, ר"ג:										⚡	◊	ית.
דרבן גמליאל אדרבי מאיר קרמית?	אמר ליה: [רבה]										!		ית.
לא, הכי קאמינא: ר"מ חייש אפי' לספיקא ור"ג אפילו לודאי לא חייש	[אביי]										⚡	◊	ית.
דלמא מאן דלא חייש - אפי' לודאי לא חייש, ומאן דחייש - אפי' לספיקא חייש.											!	◊	ית.
הא דרב יהודה - דשמואל היא	אביי לרב יוסף:										■	◊	ית.
שומרת יבם שקדש אחיו את אחותה, משום ר' יהודה בן בתירה אמרו: אומרים לו המתן עד שיעשה אחיך מעשה	דתנן: [ר' יהודה בן בתירה]										■	◊	ית:
הלכה כר' יהודה בן בתירה.	ואמר שמואל:										■	◊	ית:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-כיצד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דאי דרב מאי? קשיא דרב אדרב. דלמא אמוראי נינהו ואליבא דרב	א"ל: [רב יוסף]											יח:
כיון דאיתמר משמיה דשמואל בהדיא, ומשמיה דרב כאמוראי, לא שבקינן משמיה דשמואל בהדיא ומוקימין כאמוראי ואליבא דרב.												יח:
אמריתה לשמעטא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:											יח:
אתון הכי מתניתו לה, אנן בהדיא מתנינן	אמר: [רב זביד]											יח:
שומרת יבם שמתה - אסור באמה	רב יהודה אמר שמואל:											יח:
יש זיקה.	אלמא קסבר: [שמואל]											יח:
ואזדא שמואל לטעמיה												יח:
הלכה כרבי יהודה בן בתירה.	דאמר שמואל:											יח:
וצריכי דאי אשמעינן יש זיקה, ה"א ה"מ בחד, אבל בתרי לא, קמ"ל ואי אשמעינן הלכה כר' יהודה בן בתירה, ה"א ה"מ מחיים, אבל לאחר מיתה פקעה לה זיקה, קמ"ל, דזיקה בכדי לא פקעה.												יח:
שני אחים ומת אחד מהן, ויבם השני את אחיו, ואח"כ נולד להן אה ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, והשניה - משום צרתה.												יח:
עשה בה מאמר ומת - השניה חולצת ולא מתייבמת.	[ת"ק]											יח:
מייבם לאיזו מהן שירצה, או חולץ לאיזו מהן שירצה.	רבי שמעון:											יח:
חלוק היה ר"ש אף בראשונה.	רב אושעיא:											יח:
ממאי?												יח:
מדקתני משנה יתירה בבא דרישא, למאן קתני לה? אילימא לרבנן, השתא יבם ולבסוף נולד, דכי אשכחה בהתירא אשכחה - אסרי רבנן, נולד ואח"כ יבם מיבעיא? אלא לאו לר"ש איצטריך, ותנא רישא להודיעך כחו דר"ש, ותנא סיפא להודיעך כחן דרבנן, ובדין הוא דנפלוג ר"ש ברישא, אלא נטר להו לרבנן עד דמסיימו למילתיהו, והדר פליג עלייהו.												יח:
אלא אשת אחיו שלא היה בעולמו לר"ש היכי משכחת לה?												יח:
בחד אחא, ומית ונולד לו אח אי נמי בתרי, ולא יבם ולא מית.												יח:
בשלמא יבם ואח"כ נולד, כי אשכחה - בהתירא אשכחה, אלא נולד ואח"כ יבם מאי טעמא?												יח:
יש זיקה, וזיקה ככנוסה דמיא.	קסבר: [ר"ש]											יח:
השתא זיקה ומאמר, מספקא ליה לר"ש אי ככנוסה דמיא אי לאו ככנוסה דמיא, זיקה לחודה מיבעיא?	מתקיף לה רב יוסף:											יח:
מאי היא?												יח:
שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות, ומת אחד מהם, ועשה בה שני מאמר ומת - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות, שנאמר: (דברים כ"ה) ומת אחד מהם יבמה יבא עליה, מי שעליה זיקת יבם אחד, ולא שעליה זיקת שני יבמין	דתנן: [ת"ק]											יח:
מייבם לאיזהו מהן שירצה וחולץ לשניה יבומי תרוייהו לא, דדלמא יש זיקה, והווי שני יבמות הבאות מבית אחד, יבומי חדא ואיפטור איך לא, דדלמא אין זיקה ככנוסה והווי להו שתי יבמות הבאות משני בתים	רבי שמעון:											יח:
אלמא מספקא ליה.												י.ט.
וכי תימא, מדאורייתא ה"נ דמייבמא חדא ומפטרא חדא, ומדרבנן הוא דאסור, גזירה משום שמא יאמרו ב' יבמות הבאות משני בתים, חדא מייבמא ואיך מיפטרא בולא כלום												יט:
והא טעמא דר"ש משום מאמר ולא מאמר הוא												יט:
אם מאמרו של שני מאמר - אשת שני הוא בועל, ואם מאמרו של שני אינו מאמר - אשת ראשון הוא בועל.	דתניא, אמר להם רבי שמעון לחכמים:											יט:

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>ז קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	--

יבמות-כיצד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולא שני לך בין זיקת יבם אחד לזיקת שני יבמים? דלמא כי אר"ש זיקה ככנוסה דמיא - ביבם אחד, אבל בשני יבמין לא.	אמר ליה אביי:											◇	יט.
ומי שני ליה לר"ש?			ז										יט.
כל שהלידה קודמת לנשואין - לא חולצת ולא מתייבמת, נשואין קודם ללידה - או חולצת או מתייבמת	והתניא, כלל אר"ש:											◇	יט.
מאי לאו ביבם אחד, וקתני: לא חולצת ולא מתייבמת												◇	יט.
לא, בשני יבמים.												◇	יט.
אבל ביבם אחד מאי? הכי נמי או חולצת או מתייבמת, אי הכי, אדתני: נשואין קודמין ללידה - או חולצת או מתייבמת, ליפלוג וליתני בדידה: בד"א - בשני יבמים, אבל ביבם אחד - או חולצת או מתייבמת												ז	יט.
כולה בשני יבמין קמיירי.												!	יט.
ואלא מאי כללא?												ז	יט.
ג' אחין, שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובת בנה - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות	ועוד מתיב רב אושעיא: [ת"ק]											◇	יט.
פוטרי	רבי שמעון:											◇	יט.
ואי ס"ד קסבר ר"ש זיקה ככנוסה דמיא, לייבם לקמייתא ותיפטר אידך												ז	יט.
מאי פוטרי? נמי פוטרי בשניה.	רב עמרם:											!	יט.
ופוטרי בשתייהן	התניא: ר"ש:											ז	יט.
שניה שבזוג זה והשניה שבזוג זה.	רבא:											!	יט.
קא טעי רבא בארבעה זוגי												ז	יט.
חדא, דאו או קתני?												ז	יט.
ועוד, ר' שמעון פוטרי בארבעתן מיבעי ליה												ז	יט.
ר"ש פוטרי בשתייהן מן החליצה ומן הייבום, שנא: (ויקרא י"ח) ואשה אל אחותה לא תקח לצרור, בשעה שנעשו צרות זו לזו - לא יהא לך ליקוחין אפי' באחת מהן	ועוד תניא:											ז	יט.
אי דנפול בזה אחר זה הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דנפול בבת אחת, ורבי שמעון סבר לה כרבי יוסי הגלילי	אלא אמר רב אשי:											!	יט.
אפשר לצמצם.	דאמר: [רבי יוסי]											!	יט.
בייבם ואח"כ נולד - פליגי ר"ש, כנולד ואח"כ ייבם - לא פליגי, ותרווייהו לרבנן איצטריך, ולא זו אף זו קתני.	רב פפא:											◇	יט.
תניא כוותיה דרב פפא ותויבתא דר' אושעיא:												■	יט.
שני אחים בעולם אחד ומת אחד מהם בלא ולד, ועמד השני הזה לעשות מאמר ביבמתו, ולא הספיק לעשות בה מאמר עד שנולד לו אח, ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, ושניה - או חולצת או מתייבמת	[תניא]											■	יט.
עשה בה מאמר ואח"כ נולד אח, או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר, ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, ושניה חולצת ולא מתייבמת	[ת"ק]											◇	יט.
ביאתה או חליצתה של אחת מהם - פוטרת צרתה, הלץ לבעלת מאמר - לא נפטרה צרה	רבי שמעון:											◇	יט.
כנסה ומת ואח"כ נולד לו אח, או שנולד לו אח ואח"כ כנסה ומת - שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום - כנסה ונולד לו אח ואח"כ מת - שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											◇	יט.
הואיל ובא ומצאה בהיתר, ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור - מייבם לאיזו מהן שירצה, או חולץ לאיזו מהן שירצה	רבי שמעון:											◇	יט.
הא בבא דסיפא למאן קתני לה?												^	יט.

statement-מימרא ■ **disputants-חולקים** ◆
challenge-קושיא ⚡ **central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה** ◊
question-שאלה ^ **insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת** <
answer-תירוץ ! **story-מעשה** O
proof-ראיה ■ **key-מקרא**:

		Talmud Navigator										
יבמות-כיצד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
איילמא לר' מאיר קתני לה									!		■	יט:
מכדי לא שני ליה לרבי מאיר בין ייבם ואח"כ נולד בין נולד ואח"כ ייבם, לערביניהו ולתניניהו								⚡			■	יט:
אלא לאו רבי שמעון, ובייבם ואח"כ נולד - פליג, בנוולד ואחר כך ייבם - לא פליג									!		■	יט:
ש"מ.											■	יט:
עמד השני לעשות מאמר ביבמתו, ולא הספיק לעשות מאמר ביבמתו עד שנולד לו אח, ומת - ראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, ושניה - או חולצת או מתייבמת.	אמר מר:										■	יט:
מאי עמד ומאי לא הספיק? אי עבד עבד, ואי לא עבד לא עבד											⚡	יט:
אלא, עמד - מדעתה, ולא הספיק - מדעתה אלא בעל כרחה, ודלא כרבי											!	יט:
העושה מאמר ביבמתו שלא מדעתה, ר' אומר: קנה	דתניא: [רבי]								◆		!	יט:
לא קנה.	חכמים:								◆		!	יט:
מ"ט דרבי?											^	יט:
גמר מביאה דיבמה, מה ביאה דיבמה בעל כרחה, אף קדושין דיבמה בעל כרחה.	[רבי]										!	יט:
ורבנן?											^	יט:
גמרי מקדושין דעלמא, מה קדושין דעלמא מדעתה, אף קדושין דיבמה מדעתה.	[רבנן]										!	יט:
במאי קמיפלגי?											^	יט:
מילי דיבמה ממילי דיבמה הוה ליה למילף,	מר סבר: [רבי]								◆		!	יט:
מילי דקדושין ממילי דקדושין הוה ליה למילף.	ומר סבר: [רבנן]								◆		!	יט:
עשה בה מאמר ואח"כ נולד לו אח, או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר, ומת - ראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, ושניה חולצת ולא מתייבמת	[ת"ק]										◆	יט:
ביאתה או חליצתה של אחת מהן - פוטרת צרתה.	רבי שמעון:										◆	יט:
ר"ש אהייא קאי?											^	יט:
איילמא אנוולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר,											!	יט:
הא אמרת: בנוולד ולבסוף ייבם לא פליג ר"ש											⚡	יט:
אלא אעשה בה מאמר ואח"כ נולד לו אח.											!	יט:
חליץ לבעלת מאמר - לא נפטרה צרה.	[רבי שמעון]										■	יט:
מ"ט?											^	יט:
משום דהואי צרה ודאי ובעלת מאמר ספק, ואין ספק מוציא מידי ודאי.											!	יט:
מאי טעמא דר"ש?	יתיב רב מנשה בר זביד קמיה דרב הונא, ויתיב וקאמר:										^	יט:
מ"ט דר"ש? כדאמר טעמא: הואיל ובא ומצאה בהויתר, ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור											⚡	יט:
אלא מאי טעמא דרבנן?											^	יט:
אמר קרא: ולקחה לו לאשה ויבמה, עדיין יבומים הראשונים עליה.											!	יט:
כנסה - הרי היא כאשתו לכל דבר	אלא הא דתנן:										⚡	יט:
מלמד, שמגרשה בגט ומחזירה	ואמר רבי יוסי בר חנינא:										⚡	יט:
התם נמי לימא: ויבמה - עדיין יבומין הראשונים עליה, ותיבעי חליצה											⚡	יט:

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>ז קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	--

יבמות-כיצד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שאני התם, דאמר קרא: (דברים כ"ה) ולקחה לו לאשה, כיון שלקחה - נעשית כאשתו לכל דבר.												◇	כ.
אי הכי, הכא נמי												ז	כ.
הא כתב רחמנא: (דברים כ"ה) ויבמה.												!	כ.
ומה ראית?												ז	כ.
מסתברא, שדי היתירא אהיתירא, ושדי איסורא איסורא.												!	כ.
הואיל ובא ומצאה בהיתר ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור	ולר' שמעון, דאמר:											ז	כ.
אלא מעתה, אהותו מאמו שנשאה אחיו מאביו ואחר כך נולד אה ומת, תתייבם, הואיל ובא ומצאה בהיתר												ז	כ.
איסור אהותו להיכן אזל?												!	כ.
הכא נמי, איסור אהיו שלא היה בעולם להיכן אזל?												ז	כ.
האי איסורא דלית ליה היתירא, האי איסורא דאית ליה היתירא.												!	כ.
כלל אמרו ביבמה: כל שהיא איסור ערוה - לא חולצת ולא מתייבמת, איסור מצוה ואיסור קדושה - חולצת ולא מתייבמת.													כ.
אהותה שהיא יבמה - חולצת או מתייבמת.													כ.
איסור מצוה - שניות מדברי סופרים													כ.
איסור קדושה - אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, ובת ישראל לנתין וממזר.													כ.
כלל לאתויי מאי?												^	כ.
לאתויי צרת אילונית, וכדרב אסי.	רפרם בר פפא:											!	כ.
כל שאיסורה איסור ערוה הוא דאסירא צרתה, הא לא איסורה איסור ערוה - צרתה לא אסירא	ואיכא דאמרי:												כ.
למעוטי מאי?												^	כ.
למעוטי צרת אילונית, ודלא כרב אסי.	רפרם:											!	כ.
אהותה שהיא יבמה.													כ.
אהותה דמאן?												^	כ.
אילימא דאיסור מצוה												!	כ.
כיון דמדאורייתא רמיא קמיה, פגע באחות זקוקתן												ז	כ.
אלא אהותה דאיסור ערוה.												!	כ.
איסור מצוה - שניות.													כ.
אמאי קרי ליה איסור מצוה?												^	כ.
מצוה לשמוע דברי חכמים.	אביי:											!	כ.
איסור קדושה - אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט.													כ.
ואמאי קרי להו איסור קדושה?												^	כ.
דכתיב: (ויקרא כ"א) קדושים יהיו לאלהיהם.												!	כ.
איסור מצוה - אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	תניא, רבי יהודה מחליף:												כ.
ואמאי קרי ליה איסור מצוה?												^	כ.

statement-מימרא ■ **disputants-חולקים** ◆
challenge-קושיא ⚡ **central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה** ◊
question-שאלה ^ **insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת** <
answer-תירוץ ! **מעשה-story** O
proof-ראיה ■ **מקרא-key**:

יבמות-כיצד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
דכתיב: (ויקרא כ"ז) אלה המצות											◊	כ.
איסור קדושה - שניות מדברי סופרים											■	כ.
ואמאי קרי ליה איסור קדושי?											^	כ.
כל המקיים דברי חכמים נקרא קדוש.	אביי:										!	כ.
וכל שאינו מקיים דברי חכמים, קדוש הוא דלא מקרי, רשע נמי לא מיקרי?	א"ל רבא:										⚡	כ.
קדש עצמך במותר לך.	אלא אמר רבא:										!	כ.
אלמנה לכהן גדול.											■	כ. <
קפסיק ותני לא שנא מן הנשואין ולא שנא מן האירוסין בשלמא מן הנשואין - עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה לא תעשה ועשה, אלא מן האירוסין - לא תעשה גרידא הוא, יבא עשה וידחה לא תעשה											⚡	כ.
אמר קרא: (דברים כ"ה) ועלתה יבמתו השערה, שאין ת"ל יבמתו, מה תלמוד לומר יבמתו? יש לך יבמה אחת שעולה לחליצה ואינה עולה לייבום, ואיזו? זו חייבי לאוין.	רב גידל אמר רב:										!	כ.
ואימא: חייבי כריתות											⚡	כ.
אמר קרא: (דברים כ"ה) אם לא יחפוץ האיש לקחת, הא חפץ - מייבם, כל העולה לייבום - עולה לחליצה, וכל שאין עולה לייבום - אינו עולה לחליצה.											!	כ.
א"ה, חייבי לאוין נמן											⚡	כ.
הא רבי רחמנא יבמתו.											!	כ.
ומה ראיית?											⚡	כ.
מסתברא, חייבי לאוין תפסי בהו קדושין, חייבי כריתות לא תפסי בהו קדושין.											!	כ.:
איסור מצוה ואיסור קדושה, בא עליה או חליץ לה - נפטרה צרתה	מתיב רבא:										⚡	כ.:
ואי ס"ד חייבי לאוין מדאורייתא לחליצה רמיא, לייבום לא רמיא, כי בא עליה אמאי נפטרה צרתה?											⚡	כ.:
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה, לצדין קנני: בא עליה - איסור מצוה, חליץ לה - איסור קדושה.	[רבא]										!	כ.:
פצוע דכא וכוורת שפכה, סריס אדם והזקן - או חולצין או מייבמין, כיצד? מתו, ולהם אחים ולהם נשים, ועמדו אחין ועשו מאמר בנשותיהן, ונתנו גט וחלצו - מה שעשו עשו, ואם בעלו - קנו מתו אחים, ועמדו הם ועשו מאמר בנשותיהן, ונתנו גט או שחלצו - מה שעשו עשו, ואם בעלו - קנו, ואסור לקיימן, משום שנאמר: (דברים כ"ג) לא יבא פצוע דכא	מתיב רבא:										⚡	כ.:
ואי סלקא דעתך, חייבי לאוין מדאורייתא לחליצה רמיא, לייבום לא רמיא, אם בעלו אמאי קנו?											⚡	כ.:
אלמנה מן האירוסין נמי עשה ולא תעשה הוא, דכתיב: (ויקרא כ"א) קדושים יהיו לאלהיהם.	אלא אמר רבא:										!	כ.:
ממזרת ונתינה מאי איכא למימר?											⚡	כ.:
כתיב: (ויקרא י"א) והתקדשתם.											!	כ.:
אי הכי, כל התורה כולה נמי עשה ולא תעשה הוא, דכתיב: והתקדשתם											⚡	כ.:
גזירה אלמנה מן האירוסין אטו אלמנה מן הנשואין.	אלא אמר רבא:										!	כ.:
ממזרת ונתינה מאי איכא למימר?											⚡	כ.:
גזירה במקום מצוה אטו שלא במקום מצוה.											!	כ.:
אלא מעתה, אשת אחיו מאביו לא תתייבם, גזירה משום אשת אחיו מאמן											⚡	כ.:
ייבום בנחלה תלא רחמנא, מידע ידיע.											!	כ.:
אשה שאין לה בנים לא תתייבם, גזירה משום אשה שיש לה בנים											⚡	כ.:
בבנים תלא רחמנא, מידע ידיע.											!	כ.:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

יבמות-כיצד		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אשת אחיו שהיה בעולמו לא תתייבם, גזרה משום אשת אחיו שלא היה בעולמן											⚡	◊	כ:		
בישיבה תלא רחמנא, מידע ידיע.											!		כ:		
כל הנשים לא תתייבמנה, גזרה משום אילונית											⚡	◊	כ:		
לא שכיחא.											!		כ:		
ממזרת ונתינה נמי לא שכיחא											⚡	◊	כ:		
גזרה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה.	אלא אמר רבא:										!	◊	כ:		
אם בעלו - קנו בביאה ראשונה, ואסור לקיימן בביאה שניה.	תניא נמי הכי:										■	■	כ:		
לאו מילתא היא דאמרי	הדר אמר רבא, ואיתימא רב אשי:											■	◊	כ:	
כל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה, אם אתה יכול לקיים שניהם מוטב, ואם לאו - יבא עשה וידחה את לא תעשה	דאמר ריש לקיש:											■	■	כ:	
הכא נמי אפשר בחליצה, דמקיים עשה ולא תעשה.												■	◊	כ:	
ואם בעלו - קנו	מיתיבי:											⚡	◊	כ:	
תיובתא.												■	◊	כ:	
ביאת כהן גדול באלמנה - רבי יוחנן ור' אלעזר	איתמר:												■	◊	כ:
אינה פוטרת צרתה	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											◊	■	כ:	
פוטרת צרתה.	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											◊	■	כ:	
באלמנה מן הנשואין - כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה, דאין עשה דוחה לא תעשה ועשה												■		כ.א.	
כי פליגי - באלמנה מן הארוסין												■	◊	כ.א.	
מ"ד פוטרת - אתי עשה ודחי את לא תעשה												■	◊	כ.א.	
ומאן דאמר אינה פוטרת - לא אתי עשה ודחי את לא תעשה, כיון דאפשר בחליצה.												■	◊	כ.א.	
ואם בעלו - קנו	מיתיבי:											⚡	◊	כ.א.	
תיובתא.												■	◊	כ.א.	
לימא, תיהוי נמי תיובתא דר"ל												⚡	◊	כ.א.	
כי אמיןא אנא - היכא דמקיימי מצוה, אבל הכא, חליצה במקום ייבום לאו מצוה היא.	אמר לך ר"ל:											!	◊	כ.א.	
רמז לשניות מן התורה מניין? שנאמר: (ויקרא י"ח) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ, האל - קשות, מכלל דאיכא רכות, ומאי ניהו? שניות.	רבא:												■	◊	כ.א.
ומאי משמע דהאל לישנא דקשה הוא?													^	כ.א.	
דכתיב: (יחזקאל י"ז) ואת אילי הארץ לקח.													!	כ.א.	
לימא, פליגא דר' לוי													⚡	◊	כ.א.
קשה עונשין של מדות יותר מעונשין של עריות, שזה נאמר בהן אל, וזה נאמר בהן אלה	דא"ר לוי:												⚡	◊	כ.א.
אל קשה ואלה קשה מאל.													!	◊	כ.א.
גבי עריות נמי הא כתיב אלה													⚡	◊	כ.א.
ההוא, למעוטי מדות מכרת.													!	◊	כ.א.
אלא מאי חומרייהו?													⚡	◊	כ.א.

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

יבמות-כיצד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הני אפשר בתשובה, הני לא אפשר בתשובה.												◇	כא.
מהכא: (קהלת י"ב) ואזן וחקר תקן משלים הרבה	רב יהודה:											◇	כא.
קודם שבא שלמה, היתה תורה דומה לכפיפה שאין לה אזנים, עד שבא שלמה ועשה לה אזנים.	ואמר עולא א"ר אלעזר:											◇	כא.
מהכא: (משלי ד') פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור.	רבי אושעיא:											◇	כא.
משל דר' אושעיא, למה הדבר דומה? לאדם משמר פרדס, משמרו מבחויז - כולו משתמר, משמרו מבפנים - שלפניו משתמר, שלאחריו אינו משתמר.	רב אשי:											◇	כא.
והא דרב אשי בדותא היא, התם שלפניו מיהא משתמר, הכא אי לאו שניות - פגע בערוה גופה.									⚡			◇	כא.
מהכא: (ויקרא י"ח) ושמתם את משמתתי, עשו משמתת למשמתתי.	רב כהנא											◇	כא.
הא דאורייתא היא	אביי לרב יוסף:								⚡				כא.
דאורייתא ופירשו רבנן.									!				כא.
כל התורה נמי פירשו רבנן									⚡				כא.
אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.									!			◇	כא.
מה הם שניות? אם אמו, ואם אביו, ואשת אבי אביו, ואשת אבי אמו, ואשת אחי האב מן האם, ואשת אחי האם מן האב, וכלת בנו, וכלת בתו	ת"ר:											◇	כא.
ומותר אדם באשת חמיו ובאשת חורגו, ואסור בבת חורגו וחורגו מותר באשתו ובתו, ואשת חורגו אומרת לו: אני מותרת לך ובתי אסורה לך.												◇	כא.
בת חורגו דאורייתא היא, דכתיב: (ויקרא י"ח) את בת בנה ואת בת בתה									⚡				כא.
משום דקבעי למיתני סיפא: אשת חורגו אומרת לו אני מותרת לך ובתי אסורה לך, ואע"ג דבתי אסורה לך מדאורייתא, בדידי לא גזור ביה רבנן, תנא רישא נמי: בת חורגו.									!				כא.
אי הכי, אשת חמיו נמי תימא: אני מותרת לך ובתי אסורה לך, דהויא אחות אשתן									⚡				כא.
הא פסיקא ליה, הא לא פסיקא ליה.									!				כא.
ארבע נשים יש להן הפסק.	רב:											◇	כא.
נקיט רב בידיה תלת: אשת אחי האם מן האב, ואשת אחי האב מן האם, וכלתו.												◇	כא.
אף אשת אבי אמו.	זעירי מוסיף:											◇	כא.
וסימניך: דעילאי דרב.	רב נחמן בר יצחק:											◇	כא.
ורב מאי טעמא לא חשיב ליה?									⚡				כא.
מיחלפא ליה באשת אבי אביו.	[רב]								!			◇	כא.
וזעירי?									⚡				כא.
להתם שכיח ואזיל, להכא לא שכיח ואזיל.	[זעירי]								!			◇	כא.
כלתו												◇	כא.
דאורייתא היא, דכתיב: (ויקרא י"ח) ערות כלתך לא תגלה									⚡				כא:
אימא: כלת בנו.									!			◇	כא.
וכלת בנו יש לה הפסק?									⚡				כא.
כלתו - ערוה, כלת בנו - שניה, וכן אתה אומר בבנו ובן בנו עד סוף כל הדורות	והא תניא:								⚡			◇	כא.
אלא אימא: כלת בתו									!			◇	כא.

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ⚡
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

יבמות-כיצד		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
הא מילתא מגברא רבה שמיע לי, ומנו? רבי אמר: לא אסרו כלה אלא מפני כלה, ואמרו לי כלדאי: מלפנא הוית, אמינא, אי גברא רבה הויןא - אסברא מדעת, אי מקרי דרדקי הויןא - אשיילה מרבנן דאתו לבי כנישתא, השתא סברתה מדעת: לא אסרו כלת בתו אלא משום כלת בנו.	דאמר רב חסדא:									■	!
אסברה לך: כגון כלתה דבי בר ציתאי.	אבוי לרבא:									■	
כגון כלתה דבי רב פפא בר אבא.	רב פפא:									■	
כגון כלתה דבי מרי בר איסק.	רב אשי:									■	
אשת אחי האם מן האם, מהו? אשת אחי האב מן האם ואשת אחי האם מן האב, דאיכא צד אב הוא דגזרו רבנן, אבל היכא דליכא צד אב לא גזרו בהו רבנן, או דלמא ל"ש?	איבעיא להו:										◊ ^
היא גופה גזירה, ואנן ניקום ונגזור גזירה לגזירה?	רב ספרא:										◊ ⚡
אטו כולהו לאו גזירה לגזירה נינהו?	רבא:										◊ !
אמו - ערוה, אם אמו - שניה, וגזרו על אם אביו משום אם אמו, וטעמא מאי? כולהו דבי אימא רבתי קרו ליה.											■ !
אשת אביו - ערוה, אשת אביו - שניה, וגזרו על אשת אביו משום אשת אביו, וטעמא מאי? כולהו דבי אבא רבה קרו ליה.											■ !
אשת אחי האב מן האב - ערוה, אשת אחי האב מן האם - שניה, וגזרו על אשת אחי האב מן האב משום אשת אחי האב מן האם, וטעמא מאי? משום דכולהו דבי דודי קרי להן.											■ !
מאי?											^
כל שבנקבה ערוה, בזכר גזרו על אשתו משום שניה.	תא שמע: דכי אתא רב יהודה בר שילא אמר, אמרי במערבא:										■ ! ◊
וכללא הוא? חמותו ערוה, אשת חמיו מותרת בת חמותו ערוה, אשת בן חמותו מותרת בת חמיו ערוה, אשת בן חמיו מותרת חורגתו ערוה, אשת חורגו מותרת בת חורגתו ערוה, אשת בן חורגו מותרת.	רבא:										◊ ! ⚡
והא דרב יהודה בר שילא לאיתויי מאי? לאו לאיתויי אשת אחי האם מן האם, דכל שבנקבה ערוה - בזכר גזרו אשתו משום שניה.											◊ !
מאי שנא הני, ומאי שנא הא?											◊ ⚡
הא בחד קידושין מקרב לה, הני עד דאיכא תרי קידושין לא מקרב להו.											◊ !
ילמדנו רבינו: אשת אחי אביו האב, ואחות אביו האב, מהו? מדלמשה ערוה, למעלה נמי גזרו ביה, או דלמא הא איתפליג דרתא?	שלח ליה רב מרשיא מתוסנייא לרב פפי:										◊ ^
מה הן שניות?	ת"ש:										◊ ⚡ ■
ולא קחשיב להו בהדיהן.											◊ ⚡
תנא ושיר.											◊ !
מאי שיר דהאי שיר?											◊ ⚡
שיר שניות דבי רבי חייא.											◊ !
אמימר אכשר באשת אחי אביו, ובאחות - אביו אביו.											◊ ■
לדידי חזיא לי שניות מר בריה דרבנא, וכתיבן שיתסרי לאיסורא' מאי לאו תמני דמתניא ושית דבי רבי חייא והנך תרתי - הא שיתסרי?	רב הלל לרב אשי:										◊ ■
ולטעמין, שיבסרי הויין, דהא איכא אשת אחי האם מן האם דפשטינן לאיסורא.	[רב אשי]										◊ ⚡
הא לא קשיא, הנך תרתי דדמיין להדדי כחודא חשיב להו, והא שיתסרי.	[רב הלל]										◊ !
והא מכל מקום לדידי חזיין לן דכתיבן לאיסורא.	[רב הלל]										◊ ⚡

כב.

